

Nom de l'aprenent: Pau Sánchez Gil	
Escola formació dual: Antoni Bergós - Butsènit	Curs escolar 2018/19
Tutor/a escolar: M. José Huete Solsona	Nivell educatiu: Educació Primària
Data de la intervenció / observació: 25/10/2018	Núm. Registre: 1

DESCRIPCIÓ:

A la meva primera intervenció he treballat els valors i la conducta a l'aula. Durant les primeres setmanes del curs, els alumnes de primària de l'Escola Antoni Bergós, de Butsènit, tenien un comportament que no era l'adequat a l'aula.

A l'aula d'educació primària hi ha nens de cicle mitjà i cicle superior, concretament 3 alumnes de 3r, 2 alumnes de 5è i 3 de 6è. Tot i això, en algunes sessions, s'incorporen a l'aula els alumnes de cicle inicial, 1 de primer i 3 de segon, que normalment estan a l'aula d'educació infantil.

A poc a poc, la conducta general del grup a l'aula es va anar millorant, amb el treball i la constància de les mestres i els mestres, excepte en algunes sessions puntuals dels dijous i els divendres. A les classes d'educació física la conducta d'alguns alumnes era molt poc respectuosa amb la mestra i els seus alumnes, i fins i tot amb mi mateix.

El punt d'inflexió d'aquestes sessions va succeir el dijous 25 d'octubre de 2018. Els alumnes, no van voler seguir la classe d'educació física, no feien cas a la mestra ni a mi i no respectaven les normes dels jocs ni de la sessió. No va haver passat ni 20 minuts, quan un alumne de 6è es va enfadar perquè l'altre equip feia trampes i es van començar a barallar fins al punt d'arribar a les mans. Va ser aquí on vam decidir parar la classe i tornar a l'aula per a posar una solució als fets i reflexionar tots junts el perquè d'aquella situació.

Al migdia vam fer una reunió amb els mestres i vam decidir, a la sessió de la tarda, repetir la sessió d'educació física, però estant molt a sobre dels alumnes, per a assegurar-nos que es complien les normes i que ningú s'enfadés. A més a més, volíem que les nenes i els nens de la classe treballessin els valors del respecte cap als companys, els mestres i la mateixa sessió, fent-los veure que la classe d'educació física és una classe més, i no "una espècie d'hora del pati".

Jo mateix vaig dissenyar una sessió de jocs, tant de persecució com d'equip, per intentar reproduir les situacions ocorregudes en les sessions d'educació física anteriors i corregir-les.

Abans de baixar al pati a fer la sessió d'educació física a la tarda, a les 15:30, quan van entrar a l'aula, ens vam assegurar tots i els mestres els vam fer pensar i reflexionar amb el que havia passat. Com que ells deien que no havia passat res i ho veien ben fet, ens vam enfadar una mica. Vam decidir posar-los un càstig: van estar 20 minuts copiant a un full: "em portaré bé a les sessions d'educació física". Un cop ells van entendre que el seu comportament només els portaria càstigs i poc aprenentatge i diversió, van reflexionar tots junts i vam arribar a l'acord de baixar al pati a fer una sessió d'educació física, respectant les normes, als mestres i als companys.

En aquesta intervenció els alumnes han treballat continguts de l'àmbit d'educació física, concretament de la dimensió de joc motor i temps de lleure: "Competència 7. Participar en el joc col·lectiu de manera activa mostrant-se respectuós amb les normes i els companys." També han treballat competències de l'àmbit d'educació en valors, concretament de la dimensió personal: "Competència 1: Actuar amb autonomia en la presa de decisions i assumir la responsabilitat dels propis actes." I de la dimensió interpersonal: "Competència 6: Adoptar hàbits d'aprenentatge cooperatiu que promoguin el compromís personal i les actituds de convivència".

*Fitxa de sessió als annexes.

COMPRESIÓ

Com a referents teòrics sobre la meua intervenció he fet recerca i he revisat dos estudis referents a les actituds dels alumnes envers l'educació física i als mestres.

Un d'aquests és: "El professor de Educación física desde la perspectiva de los escolares" (Oyarzún, 2012). En conclusió, s'extreu que els alumnes normalment tenen una visió positiva dels mestres d'educació física i els agrada l'assignatura. També ens diu que amb l'avenç tecnològic, els humans hem canviat les nostres formes de vida, i ara, inclús els nens, volen aconseguir les coses amb el mínim esforç. Pot ser, aquesta frase defineix el que passava a les sessions d'educació física, on els meus alumnes no feien cas i no complien les normes dels jocs, esforçant-se el mínim.

Un altre estudi analitzat ha estat “Actitudes de los alumnos hacia la educación física y sus profesores” (Gutiérrez Sanmartín, M. y Pilsa Doménech, C., 2006). En aquest estudi, semblant a l’anterior, s’ha estudiat i analitzat les actituds dels alumnes envers els continguts de les classes d’educació física i la conducta dels professors. S’ha pogut observar que els nois participen molt més activament a les sessions, tot i que són més competitius, mentre que les nenes, tot i que no els agrada ser tan protagonistes, mostren actituds de més cooperació. L’article conclou dient: “els alumnes valoren positivament les classes d’educació física i els professors, ja que surten de l’ambient educatiu quotidià i valoren positivament la varietat d’activitats i nous exercicis i jocs”.

De tots els aspectes positius esmentats en els dos estudis anteriors, no vaig poder percebre’n cap a les sessions d’educació física anteriors a la de la tarda del 25 d’octubre de 2018. Els alumnes es mostraven poc respectuosos amb els seus companys i amb els mestres, i quasi sempre s’acabaven les sessions amb baralles. També, respecte al valor de l’esforç, puc dir que sota la meva subjectivitat, era molt baix. Els alumnes i les alumnes no feien de la mestra i mostraven rebuig a les activitats proposades. Tot el contrari que a les conclusions dels dos estudis anteriors analitzats.

El que sí que he pogut observar, i comparteixo amb el primer article, és la disminució de l’esforç dels alumnes per aconseguir els seus objectius. Fent una mica de memòria sobre quan jo anava a l’escola, recordo que l’educació física era una assignatura motivant per als alumnes, on sortíem de l’aula ordinària i a més a més d’aprendre nous valors i treballar-los, ens ho passàvem bé. Pot ser aquesta diferència del comportament i les actituds dels nens amb l’educació física està influenciada per l’avenç tecnològic (Oyarzún, 2012), com es comentava al primer article. Oyarzún comenta que a través de l’avenç tecnològic, els nens ja no necessiten moure’s per a jugar, i pot ser que a poc a poc, les noves tecnologies estiguin canviant la forma de divertir-se dels nens i les nenes, on abans estava tant clar que els infants expressaven les seves ganes de jugar a través de la seva motricitat.

Amb tot això arribo a la conclusió que com a futur docent, tant a les classes d’educació física com a la resta d’assignatures, he de pensar i ser molt creatiu a l’hora de dissenyar les activitats per als meus futurs alumnes. Les activitats han de ser motivadores per als

alumnes i han de fomentar els valors desitjats per a assegurar el compliment dels objectius marcats en cadascuna d'elles.

PROJECCIÓ

La valoració de la sessió ha estat molt positiva. En començar la tarda, els alumnes no volien entendre la situació, però després del sermó de la mestra i del càstig, van arribar a l'acord d'intentar fer una sessió d'educació física fent cas de les indicacions dels mestres i mostrant-se respectuosos amb les tasques i els mestres, i comprensius amb els seus companys.

És aquí on vaig intervindre jo. Els alumnes en tot moment em van fer cas i van complir amb les normes dels jocs que els vaig proposar. Val a dir que la meva dinamització de la sessió va ser molt activa, estant molt a sobre d'ells amb comentaris motivadors i positius. Tot i això, cada cop que vaig observar un fet o acció poc respectuosa d'algun dels alumnes, vaig parar la sessió i els vaig explicar com ho havíem de solucionar.

Al final de l'activitat, un cop acabada la tornada a la calma, vam fer una petita assemblea amb els alumnes i els mestres per poder opinar sobre els fets ocorreguts i extreure'n conclusions.

Els alumnes van conscienciar-se que amb una actitud competitiva, activa, però sobretot respectuosa, les sessions d'educació física podien ser molt profitoses i divertides.

Pot ser el càstig inicial no haguera fet falta si prèviament s'hagués treballat un model de sessions d'educació física més actives i s'hagueren treballat els valors amb més incidència sobre els alumnes. Tot i això, penso que els va servir per canviar la seva conducta i aprendre el comportament que pot estar bé i el que no. Aquest fet el podem basar amb la teoria del condicionament operant, amb els reforçaments d'estímul per a modelar la conducta. (Skinner, 1948)

Com a docent, per a realitzar aquesta intervenció he hagut de mobilitzar les competències següents: "5. Fomentar la convivència a l'aula i fora d'ella, resoldre problemes de disciplina i contribuir a la resolució pacífica de conflictes. Estimular i valorar l'esforç, la constància i la disciplina personal en els estudiants.", "13. Expressar-se correctament de manera

oral y escrita.” i “18. Reflexionar, actuar i resoldre situacions problemàtiques de l'àmbit educatiu. Detectar situacions que requereixin intervenció específica pròpia o d'altres professionals. Saber derivar.”

Respecte a la competència 18, tot i que fins a 4t curs no l'hem d'assolir, l'he agut de mobilitzar, amb l'ajuda dels mestres de l'escola, per poder intervenir i aportar una solució al problema de conducta dels alumnes a les sessions d'educació física. Tot i que no han hagut d'intervenir altres professionals ni hem hagut de derivar el problema, he reflexionat sobre ell i he actuat i amb l'ajuda dels mestres de l'escola ho hem resolt exitosament.

Per acabar, penso que aquesta intervenció em pot servir com a referent al meu futur laboral per si em trobo en una situació semblant. És cert que vivim en una societat canviant, i pot ser que el que s'explicava al primer estudi esmentat sigui cert i els nens i nenes evolucionin cap a unes formes de joc sedentàries, però tot i això penso que la psicomotricitat i el moviment són bàsics tant per a la salut física com mental, i per tant, l'educació física penso que és tan important i s'ha de treballar amb molta actitud i amb positivitat, per a assegurar-nos que els nostres alumnes assoleixen uns bons hàbits i valors positius, tant per a ells com per a la societat.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Gutiérrez Sanmartín, M. y. (2006). Actitudes de los alumnos hacia la educación. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y el*, 212-229.
- Ledesma, J. G. (1977). *Psicología del aprendizaje*. Mexico D.F.: Progreso.
- Melero, J. R. (2018). Estudi del clima motivacional a 6è de primària a l'àrea d'educació física. *Universitat de les Illes Balears*.
- Oyarzún, J. C. (2012). El profesor de Educación Física desde la perspectiva de los escolares. *Instituto de Ciencias del Deporte, Universidad de Sarre, Alemania*.